
 (назва суду)

 (адреса)

Позивач:

 (ПІБ)

адреса реєстрації _____

адреса для листування: _____

реєстраційний номер облікової картки платника

податків: _____

засоби для зв'язку: _____

Відповідач:

 (назва підприємства, установи, організації)

юридична адреса: _____

код ЄДРПОУ: _____

засоби для зв'язку: _____

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про стягнення нарахованої, але не виплаченої заробітної плати, компенсації за невикористану відпустку, середнього заробітку за час затримки розрахунку при звільненні та відшкодування моральної шкоди

Я, _____² (далі по тексту - Позивач) з «__» _____ року на підставі наказу № _____ від «__» _____ 20__ року був прийнятий на посаду _____³ до _____⁴ (далі по тексту - Відповідач).

«__» _____ 20__ року на підставі наказу № _____ від _____ 20__ року я був звільнений із займаної мною посади на підставі статті _____ КЗпП України⁵, що підтверджується відомостями, викладеними у трудовій книжці Позивача (належним чином завірена копія трудової книжки - додається).

В той же час, в порушення вимог ст. 46 та 116 КЗпП України, Відповідачем не було здійснено зі мною у день звільнення («__» _____ 20__ року) повного розрахунку по нарахованій мені заробітній платі та не здійснено виплати компенсації за невикористану відпустку, що і стало підставою для звернення до Суду із вказаним позовом.

У відповідності до **ст. 43 Конституції України** право на своєчасне одержання винагороди за працю захищається законом.

¹ Суд першої інстанції визначається за правилами підсудності у відповідності до місцезнаходження Відповідача (Роботодавця);

² ПІБ Працівника повністю;

³ Назва займаної посади;

⁴ Повна назва підприємства.

⁵ Зазначення статті КЗпП України, що зазначена як підстава звільнення.

Згідно **ч. 1 ст.94 Кодексу законів про працю України** заробітна плата - це винагорода, обчислена, як правило, у грошовому виразі, яку власник або уповноважений ним орган виплачує працівникові за виконану роботу.

Згідно ст.21 Закону України «Про оплату праці» працівник має право на оплату своєї праці відповідно до актів законодавства і колективного договору на підставі укладеного трудового договору.

Відповідно до **ч.1 ст.115 КЗпП України**, заробітна плата виплачується працівникам регулярно в робочі дні у строки, встановлені колективним договором або нормативним актом роботодавця, погодженим з виборним органом первинної профспілкової організації чи іншим уповноваженим на представництво трудовим колективом органом (а в разі відсутності таких органів - представниками, обраними і уповноваженими трудовим колективом), але не рідше двох разів на місяць через проміжок часу, що не перевищує шістнадцяти календарних днів, та не пізніше семи днів після закінчення періоду, за який здійснюється виплата.

Згідно зі **ст. 47 КЗпП України** роботодавець зобов'язаний у день звільнення видати працівникові копію наказу про звільнення, письмове повідомлення про нараховані та виплачені йому суми при звільненні (стаття 116) та провести з ним розрахунок у строки, визначені статтею 116 цього Кодексу, а також на вимогу працівника внести належні записи про звільнення до трудової книжки, що зберігається у працівника.

Статтею 116 КЗпП України визначено, що при звільненні працівника виплата всіх сум, що належать йому від підприємства, установи, організації, провадиться в день звільнення. Якщо працівник в день звільнення не працював, то зазначені суми мають бути виплачені не пізніше наступного дня після пред'явлення звільненим працівником вимоги про розрахунок.

В той же час, в порушення вказаних вище вимог трудового законодавства, Відповідачем у день звільнення, тобто «___» _____ 20___ року, не було виплачено нараховану мені заробітну плату за період з _____ по _____ року, а також не виплачено компенсацію за невикористану відпустку.

Щодо заборгованості по нарахованій, але не виплаченій заробітній платі
Позивача:

Як вбачається з індивідуальних відомостей про застраховану особу (форма ОК-5), у _____ місяці мені було нараховано заробітну плату у розмірі _____ гривень. Після вирахування із вказаної суми нарахованої заробітної плати 18% податку на доходи фізичних осіб та 1,5% військового збору, до виплати Позивач мав би отримати _____ гривень.

Однак, як вбачається із банківської виписки, одержаної мною у _____⁶ із вказаної вище суми заробітної плати _____ фактично мною було одержано: _____
(банківська виписка - додається).

Таким чином, Відповідачем було порушено право Позивача на своєчасне одержання заробітної плати. Станом на дату звернення до Суду із вказаним позовом, загальна сума заборгованості Відповідача по заробітній платі перед Позивачем складає _____ гривень (сума розрахована без врахування податків).

⁶ Назва банківської установи, що обслуговує зарплатний проект Позивача.

Щодо заборгованості по компенсації за невикористану відпустку:

У разі звільнення працівника йому виплачується грошова компенсація за всі невикористані ним дні щорічної відпустки (**ч. 1 ст. 24 Закону України «Про відпустки»**).

Аналогічні положення містяться в **ч. 1 ст. 83 КЗпП України**, відповідно до якої в разі звільнення працівника йому виплачується грошова компенсація за всі невикористані ним дні щорічної відпустки.

В той же час, усього за період роботи на _____ (з «___» _____ 20__ року по «___» _____ 20__ року) я маю право на _____ календарних днів відпустки (з яких використано _____ календарних днів).

Пункт 2 Порядку обчислення середньої заробітної плати, затвердженого постановою КМУ від 8 лютого 1995 р. №100 (надалі - Порядок) передбачено, що обчислення середньої заробітної плати для оплати часу щорічної відпустки, додаткових відпусток у зв'язку з навчанням, творчої відпустки, додаткової відпустки працівникам, які мають дітей, або виплати компенсації за невикористані відпустки провадиться, виходячи з виплат за останні 12 календарних місяців роботи, що передують місяцю надання відпустки або виплати компенсації за невикористані відпустки.

При цьому, пунктом 7 Порядку передбачено, що нарахування виплат за час щорічної відпустки, додаткових відпусток у зв'язку з навчанням, творчої відпустки, додаткової відпустки працівникам, які мають дітей, або компенсації за невикористані відпустки, тривалість яких розраховується в календарних днях, провадиться шляхом ділення сумарного заробітку за останні перед наданням відпустки 12 місяців або за менший фактично відпрацьований період на відповідну кількість календарних днів року чи меншого відпрацьованого періоду, за винятком святкових і неробочих днів, встановлених законодавством.

Відповідно до роз'яснень, викладених у пункті 23 постанови Пленуму Верховного Суду України №13 від 24 грудня 1999 року «Про практику застосування судами законодавства про оплату праці», розглядаючи спори про виплату грошової компенсації за невикористану відпустку, необхідно виходити з того, що відповідно до вимог статті 83 КЗпП України вона може бути стягнена на вимогу працівника за всі дні невикористаної ним основної й додаткової щорічної відпустки, тільки в разі звільнення його з роботи.

Розмір грошової компенсації за невикористану відпустку за попередні роки визначається, виходячи із середнього заробітку, який працівник має на час її проведення.

В день звільнення відповідач не виплатив належну мені грошову компенсацію за дні невикористаної щорічної основної відпустки.

З огляду на вище викладене, враховуючи, що за період роботи у Відповідача мною було не використано _____ днів відпустки, а моя середньоденна заробітна плата складає _____ гривень, розмір компенсації за невикористану відпустку розраховується як:

_____ ⁷ х _____ ⁸ = _____ ⁹ гривень (розраховано без врахування податків та зборів).

⁷ Середньоденна заробітна плата, розрахована шляхом ділення сумарного заробітку за останні перед наданням відпустки 12 місяців або за менший фактично відпрацьований період на відповідну кількість календарних днів року чи меншого відпрацьованого періоду, за винятком святкових і неробочих днів, встановлених законодавством.

⁸ Кількість днів невикористаної відпустки;

⁹ Розмір компенсації за невикористану відпустку.

Щодо стягнення середнього заробітку за час затримки розрахунку при звільненні:

Із змісту **ст. 117 КЗпП України** вбачається, що в разі невиклати з вини роботодавця належних звільненому працівникові сум у строки, визначені **статтею 116** цього Кодексу, при відсутності спору про їх розмір підприємство, установа, організація повинні виплатити працівникові його середній заробіток за весь час затримки по день фактичного розрахунку, але не більш як за шість місяців.

Згідно правової позиції Верховного Суду України, викладеної у справі № 6-64цс13, згідно із ч. 1 ст. 117 КЗпП України в разі невиклати з вини власника або уповноваженого ним органу належних звільненому працівникові сум у строки, зазначені у ст. 116 цього Кодексу, при відсутності спору про їх розмір підприємство, установа, організація повинні виплатити працівникові його середній заробіток за весь час затримки по день фактичного розрахунку.

Аналіз зазначених норм дає підстави для висновку про те, що відсутність фінансово-господарської діяльності або коштів у роботодавця не виключає його вини в невиклаті належних звільненому працівникові коштів та не звільняє роботодавця від відповідальності, передбаченої ст. 117 КЗпП України.

Як вбачається із роз'яснень даних у Постанові Пленуму Верховного Суду України «Про практику застосування судами законодавства про оплату праці», суд на підставі ст.117КЗпП України стягує на користь працівника середній заробіток за час затримки розрахунку при звільненні, якщо роботодавець не доведе відсутності у цьому своєї вини. Сама по собі відсутність коштів у роботодавця не виключає його відповідальності.

Згідно Постанови Кабінету Міністрів України від 8 лютого 1995 р. №100 «Про затвердження Порядку обчислення середньої заробітної плати» збереження середньої заробітної плати і середньомісячна заробітна плата обчислюється виходячи з виплат за останні два календарні місяці роботи, що передують події, з якою пов'язана відповідна виплата. Згідно п.8 Порядку обчислення середньої заробітної плати, затвердженого вказаною постановою, нарахування виплат, що обчислюються із середньої заробітної плати за останні два місяці роботи, провадяться шляхом множення середньоденного (годинного) заробітку на число робочих днів/годин, а у випадках, передбачених чинним законодавством, календарних днів, які мають бути оплачені за середнім заробітком. Середньоденна заробітна плата визначається діленням заробітної плати за фактично відпрацьовани протягом двох місяців робочі (календарні) дні на число відпрацьованих робочих днів (годин), а у випадках, передбачених чинним законодавством, - на число календарних днів за цей період. Пунктом 4 Порядку встановлено, що при обчисленні середньої заробітної плати у всіх випадках її збереження згідно з чинним законодавством, не враховуються одноразові виплати /компенсація за невикористану відпустку, матеріальна допомога, допомога працівникам, які виходять на пенсію, вихідна допомога тощо.

Враховуючи те, що останні два місяці роботи Позивача припали на період з _____ по _____ року, а нарахована мені заробітна плата за робочі дні у вказаний двомісячний період складала _____ гривень, середньоденна заробітна плата Позивача за два місяці роботи становить _____ гривень.

Відтак, належний до виплати Позивачу середній заробіток за весь період затримки розрахунку, тобто з «__» _____ 20__ року по «__» _____ 20__ року включно (всього __ днів затримки розрахунку) визначається як:

_____ ¹⁰x _____ ¹¹ = _____ гривень (без врахування податків та зборів).

Згідно п. 171.1 ст. 171 Податкового кодексу України особою, відповідальною за нарахування, утримання та сплату (перерахування) до бюджету податку з доходів у вигляді заробітної плати, є роботодавець, який виплачує такі доходи на користь платника податку, у тому числі на підставі рішення суду.

Згідно п.6 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 24 грудня 1999 року №13 «Про практику застосування судами законодавства про оплату праці» роз'яснено, що оскільки справляння і сплата прибуткового податку з громадян є відповідно обов'язком роботодавця та працівника, суд визначає зазначену суму без утримання цього податку й інших обов'язкових платежів, про що зазначає в резолютивній частині рішення.

Щодо стягнення на користь Позивача моральної шкоди:

Відповідно до положень ст.ст. 23, 1167 ЦК України позивач має право на відшкодування моральної шкоди, завданої внаслідок порушення його прав. При цьому, моральна шкода відшкодовується грішми, іншим майном або в інший спосіб. Розмір грошового відшкодування моральної шкоди визначається залежно від характеру правопорушення, глибини душевних страждань, ступеня вини відповідача, який завдав моральної шкоди, якщо вина є підставою для відшкодування, а також з урахуванням інших обставин, які мають істотне значення. При визначенні розміру відшкодування враховуються вимоги розумності і справедливості незалежно від майнової шкоди, яка підлягає відшкодуванню, та не пов'язана з розміром цього відшкодування.

Розмір відшкодування визначається судом з урахуванням суті позовних вимог, характеру діяння особи, яка заподіяла шкоду, фізичних чи моральних страждань потерпілого, а також інших негативних наслідків.

Згідно ст. 237-1 КЗпП України відшкодування власником або уповноваженим ним органом моральної шкоди працівнику провадиться у разі, якщо порушення його законних прав призвели до моральних страждань, втрати нормальних життєвих зв'язків і вимагають від нього додаткових зусиль для організації свого життя.

Відповідно до Постанови Пленуму Верховного Суду України №4 від 31.03.1995 року «Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди» під моральною шкодою слід розуміти втрати немайнового характеру внаслідок моральних чи фізичних страждань, або інших негативних явищ, заподіяних фізичній чи юридичній особі незаконними діями або бездіяльністю інших осіб.

Відповідно до загальних підстав цивільно-правової відповідальності обов'язковому з'ясуванню при вирішенні спору про відшкодування моральної (немайнової) шкоди підлягають: наявність такої шкоди, протиправність діяння її заподіювача, наявність причинного зв'язку між шкодою і протиправним діянням заподіювача та вини останнього в її заподіянні.

Заборгованість по виплаті заробітної плати для мене спричинила фінансові труднощі, непокриті витрати, невиклади комунальних платежів, які призвели моральної шкоди, особливо у період запровадженого в Україні воєнного стану та несприятливої економічної ситуації.

З огляду на вище викладені обставини, прошу Суд також стягнути з Відповідача, як підприємства винного у не своєчасному здійсненні зі мною розрахунку при звільненні, моральну шкоду у розмірі _____ гривень.

¹⁰ Середньоденна заробітна плата за останні два місяці роботи, що передували звільненню;

¹¹ Кількість днів затримки розрахунку при звільненні.

Відомості про вжиття заходів досудового врегулювання спору:

На виконання вимог **п.6 ч. 3 ст. 175 ЦПК України** повідомляю, що мною заходи досудового врегулювання спору не вживалися.

Попередній (орієнтовний) розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розгляду справи:

На виконання вимог **п.9 ч. 3 ст. 175 ЦПК України** повідомляю, що при зверненні до Суду мною були понесені витрати по сплаті судового збору у розмірі _____ гривень.

Підтвердження позивача про те, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав:

На виконання вимог **п.10 ч. 3 ст. 175 ЦПК України**, я підтверджую те, що мною не подано іншого позову (позовів) до Відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

На підставі вище викладеного, керуючись 4, 174, 175 ЦПК України, ст. 36, 83, 116, 232, 233 КЗпП України, -

ПРОШУ:

1. Стягнути з _____ - (код ЄДРПОУ - _____) на користь _____ (реєстраційний номер облікової картки платника податків – _____, адреса реєстрації: _____) суму несплаченої заробітної плати у розмірі _____ (_____) гривень, _____ коп., компенсацію за невикористану відпустку у розмірі _____ (_____) гривень, середній заробіток за час затримки розрахунку при звільненні у розмірі _____ (_____) гривень без урахування податків та інших обов'язкових платежів, які підлягають утриманню з цих сум відповідно до законодавства України.
2. Стягнути з _____ (код ЄДРПОУ - _____) на користь _____ (реєстраційний номер облікової картки платника податків – _____, адреса реєстрації: _____) компенсацію за моральну шкоду у розмірі _____ (_____) гривень.

Додатки:

- Докази сплати судового збору;
- Довідка про суми, нараховані Позивачу;
- Копія трудової книжки Позивача;
- Відомості з реєстру застрахованих осіб (форма ОК-5);
- Банківська виписка від « _____ » _____ 20____ року;
- Копія позовної заяви разом із додатками для Відповідача по справі.

« _____ » _____ 20____ року

Позивач

(ПІБ)